

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Jasenki Pavišić Čačić kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja KIJAC NEKRETNINE d.d. Omišalj, Poje 1, OIB: 36063948499, kojeg zastupa Branimir Čolić, odvjetnik iz Rijeke, Užarska 28, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 526342385587, zastupane po ŽDO u Rijeci, radi ispravka, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 28. rujna 2023. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Branimira Čolića, odvjetnika iz Rijeke i punomoćnika tuženika Marijane Franolić, zamjenice ŽDO u Rijeci, a objavljene dana 13. studenoga 2023. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" 1. Ispravlja se zemljišno-knjižni upis u zemljišnoj knjizi na temelju kojeg se Republika Hrvatska, OIB: 52634238587 na temelju rješenja Općinskog suda u Crikvenici, Stalne službe u Krku, posl. br.: Z-14920/2020, Z-15056/2020 i Z-15156/2020 od dana 02. veljače 2022. godine uknjižila kao vlasnik na nekretninama k.č. br. 11451, k.č. br. 11463 i k.č. br. 11579 sve upisane u z.k. ul. 225 k.o. Omišalj-Njivice na način da se nalaže Općinskom sudu u Crikvenici, Stalnoj službi u Krku, zemljišnoknjižnom odjelu u Krku brisanje navedene uknjižbe prava vlasništva na temelju koje se Republika Hrvatska, OIB: 52634238587 uknjižila kao vlasnik na nekretninama k.č. br. 11451, k.č. br. 11463 i k.č. br. 11579 sve upisane u z.k. ul. 225 k.o. Omišalj-Njivice, te se nalaže uspostava ranijeg zemljišno-knjižnog stanja u zemljišnoj knjizi koje je bilo prije provedbe gore navedene uknjižbe, tj. nalaže se Općinskom sudu u Crikvenici, Stalnoj službi u Krku, zemljišnoknjižnom odjelu u Krku da izvrši uknjižbu prava vlasništva na nekretninama k.č. br. 11451, k.č. br. 11463 i k.č. br. 11579 sve upisane u z.k. ul. 225 k.o. Omišalj-Njivice na način da se kao vlasnik tog dijela predmetne nekretnine u zemljišnoj knjizi uknjiži KIJAC NEKRETNINE d.d. Omišalj, Poje 1, OIB: 36063948499, sve u roku od 15 dana."

II. Odbija se tužbeni zahtjev istaknut u eventualnoj kumulaciji koji glasi:

" 1.a) Utvrđuje se nevaljalim zemljišno-knjižni upis u zemljišnoj knjizi na temelju kojeg se Republika Hrvatska, OIB: 52634238587 na temelju rješenja Općinskog suda u Crikvenici, Stalne službe u Krku, posl. br.: Z-14920/2020, Z-15056/2020 i Z-15156/2020 od dana 02. veljače 2022. godine uknjižila kao vlasnik na nekretninama k.č. br. 11451, k.č. br. 11463 i k.č. br. 11579 sve upisane u z.k. ul. 225 k.o. Omišalj-Njivice te se nalaže uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja te se nalaže brisanje nevaljane uknjižbe prava vlasništva na nekretninama k.č. br. 11451, k.č. br. 11463 i k.č. br. 11579 sve upisane u z.k. ul. 225 k.o. Omišalj-Njivice te se

nalaže Općinskom sudu u Crikvenici, Stalnoj službi u Krku, zemljišnoknjižnom odjelu u Krku da izvrši uknjižbu prava vlasništva na nekretninama k.č. br. 11451, k.č. br. 11463 i k.č. br. 11579 sve upisane u z.k. ul. 225 k.o. Omišalj-Njivice na ime i u korist vlasnika KIJAC NEKRETNINE d.d. Omišalj, Poje 1, OIB: 36063948499, sve u roku od 15 dana."

III. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku parnične troškove u iznosu od 109.450,00 EUR/ 824.651,03 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj trošak teku od 13. studenoga 2023. godine do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a, a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Odbacuje se tužba kojom tužitelj traži od tuženika isplatu iznosa od 8.586.502,00 € / 64.695.000,00 HRK uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od presuđenja pa do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za pet postotnih poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi od 3. lipnja 2022. godine naveo da je rješenjima Općinskog suda u Crikvenici, Stalne službe u Krku, posl.br. Z-14290/2020, Z-15056/2020 i Z-15156/2020 od 2. veljače 2022. godine djelomično prihvaćen prigovor Republike Hrvatske (ovdje tuženika) te da je naložen upis prava vlasništva na nekretnini k.č.br. 11451, 11463 i 11579 upisanoj u zk. ul. 225 k.o. Omišalj-Njivice na ime i u korist tuženika. Tužitelj da je upućen u parnicu radi podnošenja tužbe za ispravak. Kako je za podnošenje te tužbe propisan rok od 30 dana od dostave rješenja (čl. 205. u vezi s čl. 150 Zakona o zemljišnim knjigama), tužitelj da se prije podnošenja tužbe nije obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora. Predmetno zemljišnoknjižno rješenje da se temelji na zaključku da predmetna nekretnina nije bila obuhvaćena i sadržana u bilanci društva INA na dan 30. rujna 1990. godine zbog čega da pravni slijednik Dina petrokemija d.d. nije mogla steći pravo vlasništva nad istom. U vezi stjecanja pozvao se na okolnost da je DINA – Petrokemija bila udružena u javno poduzeće INA-Industrija nafte koje je Zakonom o INA-i preoblikovano u trgovačko društvo u vlasništvu Republike Hrvatske, a potom 1993. godine u INA d.d. čiji je jedini dioničar bio tuženik. To stjecanje da se temeljilo na čl. 2. Zakona o prestanku važenja Zakona o osnivanju javnog poduzeća INA- Industrija nafte kojim da je bilo propisano da će se ono preoblikovati u dioničko društvo. Predmetna nekretnina da je bila stvar u vlasništvu samog poduzeća INA – Industrija nafte. Stoga da je dioničar postao tuženik. Unatoč tome da se tuženik ne može smatrati vlasnikom nekretnine. O tome da se izjasnio i Ustavni sud RH u odluci U-III-3049/2007 od 27. svibnja. 2010. godine koji je istaknuo da je preoblikovanjem u dioničko društvo INA – Industrija nafte d.d. to društvo postalo sveopći pravni slijednik INA – Industrija nafte, a RH je postala njegov dioničar. Navedeno da je bez utjecaja na vlasništvo nad sredstvima društva.

Društvo DIOKI d.d. Zagreb da je kao jedan od slijednika DINA Petrokemija, u osnivanju, Rijeka prenijelo predmetnu nekretninu u temeljni kapital tužitelja valjanim pravnim aktom. Istaknuo je da se radi o nekretnini koja je bila predmetom eksproprijacije u svrhu izgradnje stambenog naselja Kijac i koja predstavlja građevinsko zemljište zbog čega da se ne mogu primijeniti Zakon o šumama i Zakon o poljoprivrednom zemljištu. Tužbom za ispravak zatražena je ponovna uknjižbu tužitelja kao vlasnika na predmetnoj nekretnini. U prilog iznijetih činjenica predložio je uvid u isprave dostavljene uz tužbu, pribavu bilance stanja javnog poduzeća INA-Industrija nafte, provođenje očevida uz geodetsko i građevinsko vještačenje te saslušanje svjedoka Darka Krpana, Emila Mandekića, Davora Albanezea, Nikole Spicijarića i Inge Grgić.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je prigovorio označenoj vrijednosti predmeta spora kao suviše visoko označenoj (64.695.000,00 kn). Predložio je da se kao v.p.s. označi vrijednost od 51.000,00 kn. Osporio je činjenicu da bi tužitelj bio pravni slijednik INA-Industrija nafte ili DINA-Petrokemija, u osnivanju, Rijeka. Osporio je i okolnost da bi ta društva bila vlasnici predmetnih nekretnina. Naveo je da tužitelj nije dokazao činjenicu da bi predmetna nekretnina bila sadržana u bilanci društva INA na dan 30. rujna 1990. godine. Činjenice u pogledu eksproprijacije ocijenio je pravno irelevantnim. Naveo je da je iz postupka preoblikovanja vidljivo da je osnovna čestica k.č.br. 4000 bila naznačena kao šuma površine više od 87 ha, odnosno da se i nakon preoblikovanja radi o česticama koje predstavljaju šumu starosti više od 40 godina. Stoga da su stupanjem na snagu Zakona o šumama (NN 52/90 - pročišćeni tekst) za takve nekretnine vršene pretvorbe u korist tuženika osobito u odnosu na k.č.br. 4000/1 koja je nastala iz k.č.br. 4000. Nezakonitim je ocijenio upise vlasnika Dina Petrokemija d.d. Zagreb (Z-1594/94), potom Polimeri d.o.o. Zagreb (Z-1741/97) kao i Dioki d.d. (Z-1534/00) te na tužitelja (Z-129/03). U vezi upisa Z-1594/94 i brisanja društvenog vlasništva naveo je da uz prijedlog za upis nije dostavljena bilanca društva sa stanjem na dan 30. rujna 1990. godine već da je upis izvršen pozivom na rješenje Okružnog privrednog suda u Rijeci kojim je to društvo upisano u sudski registar. Naveo je da se u predmetnom slučaju ne može pozivati na postupanje bona fide jer da se znalo da nema dokaza da bi bila riječ o društvenim sredstvima iskazanim u bilanci društva. Stoga da u korist tužitelja ne djeluje predmnjeva iz čl. 362. st. 1 ZVDSP-a zbog čega da se radi o stjecanju u korist tuženika na temelju čl. 362. st. 3 ZVDSP-a. Prijenosi da su rađeni s nekretninom u vlasništvu tuženika, a društvu DIOKI da nisu umanjena prava stečena ulaganjem kapitala jer da takav kapital to društvo nije uložilo već je prenosilo nekretnine u vlasništvu tužitelja koje nije moglo proizvoditi pravne učinke. Protivio se provođenju predloženih dokaza. Stoga da je tuženik stekao vlasništvo nad tom nekretninom po sili zakona, pozivom na čl. 16. Zakona o šumama (NN 54/83, 32/87, 47/89, 41/90, 5/91, 9 /91, 61/91, 26/93, 76/93, 29/94, 76/99, 8/00, 13/02, 160/04) budući da za status šuma nije bitno radi li se o čestici unutar ili izvan građevinskog područja. Predložio je uvid u spis Z-15156/2020 i provođenje vještačenja po vještaku šumarske struke na okolnost dokazivanja statusa šume.

3. U podnesku od 16. rujna 2022. godine tužitelj je naveo da pravno slijedništvo dokazuje povijesnim izvatcima iz registra. Naveo je da je zemljišnoknjižni sud pogrešno primijenio pravila o teretu dokazivanja. Pozvao se na zajednički poduhvat u koji je bila uključena DINA no koji da nije realiziran, stavove iznijete u presudi Trgo

protiv RH te nužnost provođenja testa razmjernosti miješanja države u pravo vlasništva tužitelja.

4. U podnesku od 17. listopada 2022. godine istaknuo je tužbene zahtjeve u eventualnoj kumulaciji; brisovnu tužbu i zahtjev za isplatom naknade tržišne vrijednosti nekretnina.

5. U podnesku od 25. listopada 2022. godine tuženik se protivio preinaci tužbe, naveo je da nisu ispunjene pretpostavke za podnošenje brisovne tužbe jer da je uknjižba tuženika provedena na temelju odluke suda u ispravnom postupku. Naveo je da tužitelj nije dokazao pravno sljedništvo, a ni činjenicu da bi predmetne nekretnine bile uvrštene u bilancu društva INA - Industrija nafte na dan 30. rujna 1990. godine. Čestice da ne predstavljaju formirane građevinske parcele. U odnosu na drugo postavljeni zahtjev u eventualnoj kumulaciji predložio je odbacivanje tužbe.

6. U podnesku od 3. studenoga 2022. godine tužitelj se pozvao na činjenicu da su čestice iz kojih su formirane 11451, 11463 i 11579 (4000/1, 4000/55 i 4000/230) predstavljale šumu odnosno šumsko područje i cestu namijenjenu za privatne svrhe.

7. Na pripremnom ročištu od 9. studenoga 2022. godine tužitelj je naveo da je dostavio odgovarajuće dokaze o derivativnom stjecanju i pretvorbi nekretnine koja da je ušla u državno vlasništvo tako što je postala kapital društva INA. Pozvao se na potvrdu ovosudnog registra R3-2298/2022 u prilog dokazivanja činjenice da je DINA PETROKEMIJA pravni slijednik INA - Industrija nafte. Naveo je da ne postoji dokaz da bi predmetne nekretnine bile u šumsko-gospodarskoj osnovi nadležne šumarije u Senju na dan 16. listopada 1990. godine iz razloga što su se predmetne čestice urbanizirale u svrhu izgradnje stambenog naselja Kijac. Istaknuo je da se tužitelj nije obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora u vezi zahtjeva istaknutih u eventualnoj kumulaciji iz razloga što su isti prigovori bili isticani u postupku preoblikovanja zemljišnih knjiga zbog čega smatra da bi inzistiranje na prethodnom obraćanju tuženiku predstavljalo pretjerani formalizam slijedom čega bi tužitelju bilo ograničeno pravo na pristup sudu. Tuženik je naveo da je predmetna nekretnina opterećena založnim pravom u vrijednosti od 20.000.000,00 EUR zbog čega je osporio označenu vrijednost predmeta spora. Ustrajao je kod osporavanja činjenice da bi čestice od kojih su formirane čestica 11451, 11463 i 11579 na dan 30. rujna 1990. godine bile u bilanci INA - Industrija nafte. Pozvao se na odredbu čl. 4 a Zakona o građevinskom zemljištu koji je bio na snazi u vrijeme donošenja rješenja o eksproprijaciji, a po kojem je bilo propisano da ako se zemljište ne privede svojoj svrsi da se gubi pravo korištenja po sili zakona. Stoga da se navedeno ima primijeniti i na predmetne čestice koje su ostale neizgrađene. Pozvao se na okolnost da je Zakon o šumama stupio na snagu 16. listopada 1990. godine odnosno prije stupanja na snagu Zakona o osnivanju javnog poduzeća INA - Industrija nafte. Stranke su suglasno izjavile da na česticama od kojih su nastale novoformirane 11451, 11463 i 11579 nije izvršena gradnja.

8. Uz podnesak od 24. studenoga 2022. godine tužitelj je dostavio dokaz o identifikaciji novoformiranih čestica.

9. Uz podnesak od 6. veljače 2023. godine tužitelj je dostavio bilancu stanja javnog poduzeća INA- Industrija nafte na dan 30. rujna 1990. godine.

10. Na pripremnom ročištu održanom 9. ožujka 2023. godine tuženik je naveo da je stekao pravo vlasništva nad predmetnim česticama po sili zakona pozivom na Zakon o šumama. Odustao je od provođenja vještačenja po vještaku šumarske struke. Stranke su učinile nespornom činjenicu da je tužba za ispravak podnijeta pravovremeno. Tužitelj je ustrajao kod glavnog tužbenog zahtjeva i zahtjeva istaknutih u eventualnoj kumulaciji.

11. S obzirom na dostavu pripadajućih predmeta Z-14920/2020, Z-15056/2020 i Z-15156/2020 zaključena glavna rasprava ponovno je otvorena na temelju odredbe čl. 305. ZPP-a radi dopune postupka.

12. Uz podnesak od 27. rujna 2023. godine tužitelj se pozvao na povijest promjena na katastarskim čestim od kojih su nastale predmetne čestice. Pozvao se i na građevinsku dozvolu koja da je izdana predniku tužitelja 16. ožujka 1982. godine te na činjenicu da su čestice od kojih je formirana predmetna bile u posjedu prednika tužitelja.

13. Na ročištu za glavnu raspravu od 28. rujna 2023. godine tužitelj je ustrajao kod preinačene tužbe, a tuženik kod osporavanja svih zahtjeva istaknutih u postupku.

14. Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu.

15. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog raspravljanja, sud je utvrdio da je glavni tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti. Neosnovan je i prvoistaknuti zahtjev u eventualnoj kumulaciji dok je tužba odbačena po drugoistaknutom zahtjevu u eventualnoj kumulaciji.

16. Tužba za ispravak od 3. lipnja 2022. godine pravovremeno je podnijeta u roku od tri godine od provedbe spornog upisa odnosno dostave rješenja Općinskog suda u Crikvenici, Stalne službe u Krku, poslovni broj Z-14920/2020, Z-15056/2020 i Z-15156/2020 sve od 2. veljače 2022. godine (str. spisa 6-20), a sve pozivom na odredbu čl. 205. st. 2 Zakona o zemljišnim knjigama (NN 63/19,128/22) kojom je propisano da pravo tužbom zahtijevati ispravak prestaje istekom rokova određenih Zakonom o zemljišnim knjigama za podizanje brisovne tužbe (čl. 150. ZZK-a) s time da trogodišnji počinje teći od časa provedbe spornog upisa odnosno otkad je dostavljeno rješenje o odbijanju prijave ili prigovora.

17. Kako se radi o propisanom roku za podnošenje tužbe tužitelj nije bio dužan prije podnošenja tužbe obratiti se tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora (čl.186. a st. 1 ZPP-a) zbog čega su ispunjene pretpostavke za odlučivanje o istaknutom (glavnom) tužbenom zahtjevu.

18. U vezi spornih nekretnina k.č.br. 11451, 11463, 11579 upisanih u zk.ul. 225 k.o. Omišalj - Njivice (str. spisa 41-45) utvrđeno je da su predmetne čestice formirane od čestica starih oznaka k.č.br. 4000/1, 4000/55 i 4000/230 kako to proizlazi iz zapisnika Općinskog suda u Krku sačinjenom u postupku preoblikovanja (str. spisa 188-193), a nalazi potvrdu i u ispravi o identifikaciji katastarskih čestica Klasa: 930-

04/22-06-154, Ur.br.: 541-19-06/4-22-1 od 31. listopada 2022. godine koju je izdao Područni ured za katastar Rijeka (str. spisa 482).

19. Iz povijesnog izvotka iz zemljišnih knjiga, koji prileži str. spisa 114-187, utvrđeno je da su predmetne čestice starih oznake 4000/1, 4000/55 i 4000/230 bile u režimu društvenog vlasništva s upisanim korisnikom DINA - Petrokemija u osnivanju radi izgradnje stambeno-rekreacijskog naselja Kijac (Z-1225/80). Zakon o osnivanju javnog poduzeća INA - Industrija nafte (NN 142/90) je u članku 4. propisao da se sredstva za osnivanje i rad INA - Industrija nafte osiguravaju iz sredstava (osnovnih, obrtnih i drugih) poduzeća udruženih u INA - Industrija nafte, zajednicu poduzeća, utvrđena bilancom stanja na dan 30. rujna 1990. godine i to među ostalim i poduzeća DINA - Petrokemija Omišalj. Čl. 5. tog istog zakona, društvena sredstva utvrđena bilancom stanja na dan 30. rujna 1990. godine u poduzećima navedenim u čl. 4. prenijeta su na INA - Industriju nafte i postala su državno vlasništvo. Slijedom nesporne činjenice preoblikovanja društva u dioničko društvo ta su sredstva ušla u temeljni kapital preoblikovanog društva. Navedeno utvrđenje u skladu je s već zauzetim stavom iz odluke Ustavnog suda RH poslovni broj U-III 3049/2007 od 27. svibnja 2000. godine (str. spisa 29-31). Nadalje, iz povijesnog zemljišnoknjižnog izvotka proizlazi da su samo čestice pod oznakom gruntovno tijelo 6, 7, 16, 18 i 19 iz tog zk. uložka (1062 k.o. Miholjice) ušle u bilancu javnog poduzeća budući da je na istima zatražen upis INA - Industrija nafte s.p.o. Zagreb (Z-955/92) te da su slijedom preoblikovanja javnog poduzeća u dioničko društvo prenijete u INA - Industrija Zagreb d.d. (Z-1171/98). Čestice iz kojih su formirane čestice 11451, 11463 i 11579 nisu bile sadržane u tim gruntovnim tijelima.

20. Daljnji prijenosi u korist DINA Petrokemija d.d. Omišalj (Z-1594/94), zatim na društvo Polimeri d.o.o. Zagreb (Z-1741/97) pa na društvo Dioki d.d. (Z-1534/00) nemaju pravni temelj u zakonom propisanoj pretvorbi društvenog vlasništva budući da predmetna čestica nije bila obuhvaćena pretvorbom izvršenom po Zakonu o osnivanju javnog poduzeća INA - Industrija nafte (NN 42/90). Navedeno iz razloga što nije bio predviđen odvojeni režim pretvorbe društvenih sredstava od onog propisanog Zakonom o osnivanju javnog poduzeća INA - Industrija nafte. Stoga prava na društvenom vlasništvu koja su se odnosila na predmetnu česticu nisu bila obuhvaćena režimom pretvorbe po Zakonu o osnivanju javnog poduzeća INA - Industrija nafte. Kako drugi oblik pretvorbe društvenog vlasništva, u vezi čl. 390.a ZVDSP-a, tužitelj u postupku nije dokazao, stav je ovoga suda da se tužitelj ne može s uspjehom pozivati na stjecanje prava vlasništva primjenom predmnijevi iz čl. 362. st. 1 i 2 ZVDSP-a (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14). Kako je predmetna čestica koja je u sklopu gruntovnog tijela 1 očigledno bila izostavljena iz popisa društvenih sredstava utvrđenih bilancom na dan 30. rujna 1990. godine, u postupku je utvrđeno da se ne može primijeniti predmnijeva iz čl. 362. st. 1 i 2 ZVDSP-a. Tužitelj stoga nije dokazao postojanje prava na predmetnoj čestici zbog kojih bi bila osnovana tužba za ispravak. Stoga pozivanje na upise i statusnu povezanost između spomenutih društava ne čini tužitelja nositeljem vlasničkih ovlaštenja. Budući da se radilo o društvenim sredstvima i poduzećima koja su se pretvarala u subjekte prava vlasništva pretvorba je vršena prema posebnim propisima.

21. Ovlaštenje po građevinskoj dozvoli izdanoj investitoru Dina-Petrokemija, u osnivanju, prema ispravi na str. spisa 851-854, ne predstavlja temelj za pretvorbu

društvenog vlasništva, budući da samo postojanje ovlaštenja prava korištenja na predmetnoj nekretnini nije sporno, a uostalom proizlazi i iz povijesnog zemljišnoknjižnog izvatka (str. spisa 114-187). Zbog navedenog, valjalo je, primjenom čl. 338. st. 3 ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22), odlučiti kao u točki I. izreke.

22. Zahtjevi istaknuti u eventualnoj kumulaciji temelje se na istim činjenicama kao i tužba za ispravak. Zbog toga je sud preinaku isticanjem novih tužbenih zahtjeva u eventualnoj kumulaciji dopustio kao svrsishodnu pozivom na odredbu čl. 190. st. 3 ZPP-a.

23. Brisovna tužba (pravovremeno istaknuta po čl. 150. ZZK-a), istaknuta u prvom zahtjevu u eventualnoj kumulaciji, temelji se na istim činjenicama kao i tužba za ispravak. Zbog utvrđenja da predmetna čestica nije bila obuhvaćena pretvorbom društvenih sredstava po naznačenom posebnom zakonu, tužitelj nije dokazao da bi mu bilo povrijeđeno pravo odnosno da je pretvorba društvenog vlasništva izvršena na pravovaljani način. Stoga činjenica da je tužitelj pravni slijednik društva DIOKI d.d. i da je pravo nad predmetnim nekretninama stekao na temelju Ugovora o unosu nekretnina od 19. prosinca 2002. godine (str. spisa 437-453) ne može proizvoditi pravne učinke na utvrđenje prava vlasništva budući da se radi o stjecanju u vrijeme odgode povjerenja u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga kod čega se s obzirom na statusnu povezanost tužitelja s pravnim prednicima ne radi ni o stjecanju u dobroj vjeri pozivom na odredbu čl. 124. st.1 ZVDSP-a. Uostalom radi se o pitanju pretvorbe društvenog vlasništva za koju je postojalo ograničenje i koja se vršila na temelju posebnog zakon zbog kojeg tužitelj ni ne uživa zaštitu povjerenja u potpunost zemljišnih knjiga čak i ako ona nisu upisane u zemljišnu knjigu (čl. 124. st. 2 ZVDSP-a). Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke primjenom odredbe čl. 188. st.2 ZPP-a

24. Zahtjev za isplatom tržišne vrijednosti nekretnine, također istaknut u eventualnoj kumulaciji, valjalo je odbaciti zbog neispunjenja procesnih pretpostavki za postupanjem s obzirom na nespornu okolnost da se prije isticanja takvog zahtjeva tužitelj nije obratio stvarno i mjesno nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora pozivom na čl. 186. a st. 6 ZPP-a. Navod da je takav zahtjev tužitelj isticao pred zemljišnoknjižnim sudom u postupku preoblikovanja ne može nadomjestiti procesnu pretpostavku propisanu čl. 186. a st. 1 ZPP-a zbog čega je odlučeno kao u izreci rješenja.

25. Slijedom iznijetih utvrđenja, provođenje dokaza koje su predložile stranke, osim uvida u dostavljene isprave, sud je ocijenio suvišnim i nepotrebnim iz razloga ekonomičnosti postupka pa je odbio njihovo provođenje raspravnim rješenjem od 28. rujna 2023. godine.

26. Odluka o troškovima postupka temelji se na primjeni odredbe čl. 151., 154. st. 1, 155 i 163. ZPP-a s obzirom da je tuženik uspio u sporu. Tuženiku je priznato zastupanje po državnom odvjetništvu u visini koja bi se priznala stranci na ime nagrade odvjetniku primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to primjenom T.br. 48.3. u odnosu na v.p.s. od 64.695,000,00 kn po glavnom zahtjevu s obzirom da se radi o česticama velikih površina (izvadak na str. spisa 41-45) s upisanim pravima zaloga u korist trećih osoba na znatne novčane

iznose, a što ukazuje na zaključak da se radi o zemljištu načelno visoke vrijednosti. Kako sud drugih alata za provjeru vrijednosti nekretnina nije imao, prihvatio je oznaku vrijednosti koju je naveo tužitelj u tužbi u odnosu na glavni zahtjev. Za zahtjeve istaknute u eventualnoj kumulaciji po kojima se raspravljalo u nastavku postupka, v.p.s. je uvećan za iznos od 100.000,00 kn po prvoistaknutom zahtjevu primjenom odredbe čl. 495. a ZPP-a, te drugoistaknutom zahtjevu u eventualnoj kumulaciji za iznos od 64.695,000,00 kn, tako da je nakon preinake tužbe vps iznosio 129.490.000,00 kn.

27. Stoga je valjalo tuženiku priznati za sastav odgovora na tužbu 19.900,00 EUR (T.br. 8.1.), sastav podneska od 25. listopada 2022. godine 19.900,00 EUR (T.br. 8.1.), zastupanje na pripremnom ročištu od 9. studenoga 2022. godine 9.950,00 EUR (T.br. 9.2.), sastav podneska od 16. veljače 2023. godine 19.900,00 EUR (T.br. 8.1.), zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 9. ožujka 2023. godine 19.900,00 EUR (T.br. 9.1.), zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 28. rujna 2023. godine 19.900,00 EUR (T.br. 9.1.) s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama pozivom na odredbu čl. 151. st. 3 ZPP-a po specificiranom troškovniku na str. spisa 858. Stoga je odlučeno kao u točki III. izreke.

28. Odluka se temelji na primjeni pravila o dvojnomo iskazivanju novčanih obveza u sudskim odlukama s obzirom da je u vrijeme donošenja odluke euro postao službena novčana jedinica i zakonsko sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj (čl. 13. i 48. st. 1 i 2 Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj - NN 57/22 i 88/22) uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 1 EUR = 7,53450 kn, sukladno pravilima o preračunavanju i zaokruživanju iz čl. 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

U Rijeci, 13. studenoga 2023. godine

Sudac
Jasenka Pavišić Čačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Broj zapisa: **9-3085f-7dbad**

Kontrolni broj: **04cde-7fb85-73931**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASENKA PAVIŠIĆ ČAČIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.